

af Mindretallet stillede Ændringsforslag til §§ 2 og 18. Jeg kan ganske henholde mig til, hvad den højtærede Minister udtalte navnlig om de første Forslag og for øvrigt om dem alle. Jeg skal dog tilføje nogle Ord. Det ærede Mindretal ved meget godt, at hvis det ikke havde gaaet en anden Vej, end den højtærede Landbrugsminister anviste for 2 Aar siden, da det vedkommende Andragende blev behandlet i Udvalget og i Tinget, vilde dette Forslag under Nr. 2 være gennemført. Men de ærede Medlemmer foretrak at gaa den stik modsatte Vej og faa Sagen dragen frem her i Salen. Følgen deraf maatte blive, at dette Forslag ikke kom frem, naar de ikke ønskede det frem paa anden Maade end til Agitation. De ærede Medlemmer have, som Ministeren udtalte, selv Skylden for, at Skovarbejdernes Stilling ikke blev forbedret ved en Bevilling til Godtgørelse for Slid paa Værktøj.

Med Hensyn til Ændringsforslagene til § 18 ser Udvalgets Flertal ganske paa samme Maade paa dem som den højtærede Landbrugsminister. Der er ingen Mening i til 3die Behandling at stille Ændringsforslag om Forhøjelse af Bevillingen til det kgl. danske Haveselskab og heller ikke til det jyske Haveselskab, naar de vedkommende Selskaber ikke have ladet høre fra sig med et Ord om, at de ønskede en Forhøjelse. Vi have i Januar Maaned faaet en Skrivelse fra Landbrugsministeren, der oplyser os om, at der indkom til det kgl. danske Haveselskab 75 Ansøgninger fra ubemidlede Elever, hvoraf 43 blev bevilgede, og til det jyske Haveselskab 4 Ansøgninger, hvoraf 3 blev bevilgede. Det er altsaa paa Foranledning af, at der har været saa mange ikke bevilgede Ansøgninger, at de ærede Medlemmer straks løb til og stillede Ændringsforslag til 3die Behandling, uagtet Ministeren har meddelt dem under Forhandlingen i Udvalget, at han vil overveje Spørgsmaalet i Sommerens Løb og stille Forslag om Forhøjelse, for saa vidt det maatte vise sig nødvendigt.

Jeg skal saa gaa over til at omtale Forslaget under Nr. 40 af Mindretallet om en Bevilling af 25,000 Kr. til de ved Stormskader skadelidte Fiskere. Her kan jeg ligeledes henholde mig til den ærede Ministers Udtalelser, men jeg skal dog tilføje følgende. I Aaret 1883—84 indkom der et Andragende fra Fiskere paa Bornholm, om Staten ikke vilde erstatte Tab, de havde lidt paa Baade og Redskaber. Det blev indbragt af Folketingsmanden for Bornholms 2den Kreds og henvist til

Finansudvalget. Dette erklærede, at det kunde ikke indstille Andragendet af den Grund, at Staten ikke kunde paatage sig at dække Fiskeres Tab ved Stormskade. Saa vilde nemlig hele det store Erstatningsspørgsmaal komme frem hele Landet over, Spørgsmaalet, om Staten skulde dække Tab for Borgerne, der fremkom ved Naturulykker. Der indkom i 1884—85 igen et Andragende, nemlig fra københavnske Fiskere, og ligeledes om Erstatning for Skade paa Baade og Redskaber. Det blev ogsaa henvist til Finansudvalget, der ingen Indstilling gjorde. Der kom i Aaret 1890—91 ikke mindre end 8 Andragender fra Fiskere, navnlig paa Jyllands, Fyns og de omliggende Smaaøers Kyster, om Staten vilde dække deres Tab paa Baade og Redskaber. Paa et Møde i Fredericia var der blevet nedsat et Udvalg, der havde opgjort Tabene for en Del Fiskere til over 50,000 Kr., og de kom nu med et særligt Andragende om Dækning af Tabet ved den Stormskade, som havde fundet Sted den 24. og 27. November 1890. Der indkom senere 7 lignende Andragender. Alle disse Andragender, 8 i alt, blev henviste til Finansudvalget, der ingen Indstilling gjorde, idet det holdt paa det samme Princip som tidligere. I 1893—94 kom der i Anledning af Stormfloden den 12. Februar 1894 3 Andragender om Dækning af Tab for i alt 43 Fiskere, navnlig paa Fyns og omliggende Smaaøers Kyster. Disse Fiskere havde haft et Tab af 12,300 Kr. Andragenderne blev henviste til Finansudvalget, der svarede som altid tidligere, at det ikke kunde gøre nogen Indstilling. For 2 Aar siden havde vi atter en Stormflod, hvorved der skete Skade ikke alene paa Redskaber og Baade, men ogsaa en stor Skade paa Bygninger og Skove. Spørgsmaalet blev rejst her i Tinget ved Tillægsbevillingslovens første Behandling, og der var et Samraad om det i Udvalget. Det ærede Medlem mindes vist godt endnu, hvorledes dette Samraad med Landbrugsministeren førte til ganske samme Resultat, nemlig at Finansudvalgets og Regeringens Stilling blev den samme som tidligere, at man ikke kunde lade Staten dække den Skade for private, som var sket paa saadan Maade, men maatte henvise til Indsamling ad Frivillighedens Vej, saaledes som det tidligere var sket. Det fandt ogsaa Sted for 2 Aar siden. Ved den saakaldte Landeindsamling indkom der 36,000 Kr., og dette Beløb dækkede i alt Fald mellem Halvdelen og tre Fjerdedele af de paa Fiskernes Baade